

Martinčki.

Več del na Kranjskim ob vseh svetih ali vaktih navad imajo, da majhne pogačice — pršice ali vake imenovane — peče in jih vsežem dele'.

V Laplani je pa navadno martinčke peči in deliti.

Jme imajo od s. Martina, kleriga v veliki časti domača, kakor tudi bližnje sosese imajo.

Povest je, da je pred nekajkimi letmi huda živinska kuga bila, in takrat so si s. Martina v Laplani za Vrhniško planino — pomočnika v tej sili izvolili, Laplanci pa namočili, namest vakev martinček v dan pred sv. Martinom deliti. Vsa ki kmet veliko martinčkov od 60 do 100 peče, in ga grozno veseli, če vse izdeli. — Lebas je pa nek kmet prko žalosten bil, ker ni mogel martinčkov razdeliti; urok je ta bil, ker je sneg z peti virok bil. Vprašan zakaj se je žalosten, odgovori: "Kar pregovor je: če se vsi martinčki izdeli, se je dobre letine nadjati; če pa ostanejo, se je prihodno leto lakote bati."

In ker sv. Martina bližnje fare kakor pomočnika za svojo živino spoznajo, ga tudi na njegov spomin 11. dan listopada počaste. Pastirčki in pastirice zgodaj tisti dan vstanejo, in če je lepo vreme, se že ob starih ali pedih zjutraj njih glas veselja po Laplanskih hribih in dolinah razglasuje. Ker so veseli, da so srečno parli, in bodo — če se niso — kmalo svojo pašo končali. V zahvalo tega tudi vsak pastirček svoj dar s. Martinu prnese.

E.